

Làng – Kim Lân

Ông Hai là người nông dân rất yêu làng Chợ Dầu của mình. Đi đến đâu, ông cũng khoe làng mình giàu đẹp, đường làng lát đá, nhà ngói san sát, lại có phòng thông tin to nhất vùng. Với ông, làng không chỉ là nơi sinh ra mà còn là niềm tự hào, là tất cả.

Một hôm, trong lúc nghe tin ngoài chợ, ông Hai bàng hoàng khi nghe người ta nói rằng **làng Chợ Dầu theo Tây**. Tin ấy như một nhát dao đâm vào lòng ông. Ông cúi gằm mặt, lặng lẽ bỏ về, trong đầu chỉ còn vang lên hai chữ “theo Tây” đầy đau đớn.

Về đến nhà, ông Hai nằm vật ra giường. Ông không dám ra ngoài, cũng không dám nghe ai nhắc đến làng. Nhưng trong sâu thẳm, ông vẫn tự nhủ: *“Làng thì yêu thật, nhưng làng theo Tây thì phải thù.”* Lúc này, tình yêu nước đã đặt cao hơn tình yêu làng.

Khi nghe tin cải chính rằng làng Chợ Dầu **không theo Tây**, ông Hai vui mừng khôn xiết. Ông lại khoe làng, khoe cả việc làng mình bị giặc đốt. Niềm vui của ông không chỉ là vì làng được minh oan mà còn vì **làng vẫn đứng về phía kháng chiến**.